

gjørelse ydet til den Kjøbstadkommune, der bliver paatvunget et Landdistrikt, slet ikke ligger saa sjernt fra det Vædringsforslag, der er stillet af to ærede Medlemmer her i Salen, og som vil give en Erstatning til den Landkommune, hvilken et Distrikt bliver aftvunget. Hvad er i det Hele dette Spørgsmaal om en Erstatning, der skal udredes af Byraadet og tynge paa Bykommunen? Det er i mine Tanker en fuldstændig Misforstaaelse. Man vil ikke tvinge Bykommunen til at formindste sin Formue, men forlanger kun, at den af denne skal udsætte 100 Rd. paa 4 pCt.s Rente. Der er — jeg maa gjentage det — ikke Tale om, at Kjøbstadkommunens økonomiske Stilling forringes gjennem denne Erstatning fra Kjøbstadkommunen til Grundeierne. For hver 4 Rd. forpøget Grundstat til Byen, der kommer til at paahvile det indlemmede Landdistrikt, skal Byen udrede en Obligation, lydende paa 100 Rd., der forrentes og amortiseres med 4 pCt. Byen betaler 4 Rd. i Rente og modtager 4 Rd. i Skat, og jeg tror derfor, at man er berettiget til at sige, at der kun er Tale om en Ompostering af Byens Formue. At det paagjældende Distrikt i Øvrigt kan medføre mange kommunale Byrder, ja, derom kan der aldeles ingen Tvivl være. Men forsaavidt er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, hvad han udtalte før, at det er paa Grundeierne og deres Ret, at Hovedvægten maa lægges, baade ved Spørgsmaalet om, hvorvidt en Indlemmelse overhovedet skal finde Sted, og ved Spørgsmaalet om, hvilken Erstatning der skal udredes, Noget, hvorom Kommunerne ganske vist skulle høres, men med Hensyn til hvilket deres Interesser ere meget underordnede.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde det høje Thing længe; man kunde jo gjerne blive ved at tale i en Ting om disse Spørgsmaal, saa at vi aldrig bleve færdige; men jeg skal kun gjøre nogle ganske korte Bemærkninger, navnlig til, hvad der er blevet anført af den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Strup). Han lettede mig Sagen ved, efter først meget stærkt at have pointeret, at det kun var en Ompostering, der var Tale om, dog bagefter selv at indrømme, at der kan blive Tale om meget sødelige Byrder og Tab for den Kjøbstadkommune; som tvinges til imod sin Villie at tage et Landdistrikt, Byrder, for hvilke Kommunen ikke faar nogen Erstatning. Naar vi saa ville sige, at den oven i Kjøbet skal betale Penge, saa forekommer det mig at være et aldeles ubilligt Forlangende. Det ærede Medlem yttrede, at selve Lovforslaget ganske korrekt gaar ud fra, at vedkommende Grundeiere skulle have Erstatning. Ja, men derved maa vi jo erindre, at efter Lovforslaget kan Indlemmelsen kun ske efter Byraadets Forlangende; nu have vi derimod, imødekommende navnlig det ærede Medlems Udtalelser ved 1ste Behandling, gaaet den Vej at

indrømme saavel Grundeierne som Landdistriktet Ret til at forlange Indlemmelsen, og naar da en saadan finder Sted til Fordel for Landdistriktet, men til Tab for Kjøbstaden; saa stiller Sagen sig jo paa en ganske anden Maade, end den staar efter Lovforslaget. Saavel det ærede Medlem som den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) inhæredede gjentagende den Ubillighed, man begaar imod Minoriteten; men der er Ingen, der har villet tage Notits af den Udtalelse, der kom fra den ærede Indenrigsminister, og som jeg ogsaa tidligere har fremsat, at man jo altid kan lade dem blive udenfor, der ikke ønske at indlemmes. Det er aldeles nødvendigt, som Sagen staar nu, at holde Forslagene Nr. 1 og Nr. 2 sammen; og jeg tør sikkert paa Udvalgets Vegne erklære, at man inden 3die Behandling skal forsøge og, jeg haaber, komme igjennem den Ude, der blev foreslaaet af den ærede Minister og accepteret af den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Strup), den Vej nemlig, at Erstatningen til Minoriteten refunderes ved den indbyrdes Afregning mellem Kommunerne efter § 3. Men saaledes som Sagen foreligger for Diebliffet, er det nødvendigt at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 2, fordi man ikke skal af Hensyn til en Ubillighed begaae en endnu større, saa meget mindre som jeg haaber, at der til 3die Behandling skal til § 3 komme et mildnende Forslag. — Den ærede 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (Gaffner) gjorde den Bemærkning med Hensyn til § 2, at det er ubeldigt, naar det er fastsat, at Erstatningen skal udredes gjennem en Obligation og et aarligt Afdrag; det vilde være heldigere, mente det ærede Medlem, om den blev given kontant. Det turde dog anses for tvivlsomt. Her bliver jo Sagen ordnet paa den Maade, at denne Obligationsudstedelse egentlig kun er en Formalitet; det vil jo i Virkeligheden ikke sige Andet, end at den omhandlede Grundeier, som indlemmes, for en vis Aarække sikkes en vis Nedsættelse i Kommuneskatten af sin Eiendom. Vil man gaa den anden Vej og vælge en kontant Udbetaling, frygter jeg for, at det maaske vilde fremme adskillige Indlemmelser paa en ikke heldig Maade; thi derved, at Vedkommende fik et større kontant Beløb mellem Hænder, kunde man let fremkalde en Spekulation, som ikke vilde være heldig, ligesom det ogsaa vilde blive bebyrdenende for Kjøbstadkommunerne. Spørgt skal jeg aldeles henholde mig til den ærede Ministers Udtalelse.

Mogensen: Efter de Udtalelser, jeg har hørt af den ærede Minister, forekommer det mig, at der dog mulig kan komme en Overenskomst istand om en Godtgjørelse for Distrikterne, naar den bliver gjensidig, og i dette Haab tillader jeg mig at tage vort Vædringsforslag tilbage med Forbehold af at stille det i en anden Form til 3die Behandling.